

# No blame

Ondanks preventieve maatregelen kan je pesten nooit wegdenken. Wanneer er een vermoeden van pesten is, gebruiken we de 'no blame' methode. (In de 2de en 3de graad). Zoals de Engelse naam reeds doet vermoeden, wordt de pester niet beschuldigd of gestraft. Hij/zij wordt wel betrokken bij een groeps gesprek waarbij een aantal kinderen de verantwoordelijkheid en de taak krijgen ervoor te zorgen dat het gepeste kind zich weer goed en veilig kan voelen in de klas en op school. De pester ervaart dan dat zijn gedrag niet gewaardeerd wordt door de groep en dat hij/zij niet langer kan rekenen op steun van de anderen. Wij kiezen voor deze methode omdat het bestraffen van pestgedrag nooit voor oplossingen op lange termijn zorgt. Wij gaan ervan uit dat kinderen die pesten ook zelf nood hebben aan ondersteuning en begeleiding zodat zij zich ook weer goed kunnen voelen in de groep en niet in een spiraal van negatieve aandacht en straffen belanden.

Het proces van No Blame verloopt in 7 stappen:

**Stap 1:** Een leerkracht praat met het kind dat gepest wordt over zijn gevoelens en vraagt namen van wie er pest. Feiten zijn niet belangrijk. Het slachtoffer knutselt, tekent, schrijft vervolgens iets over zijn gevoelens.

**Stap 2:** De leerkracht brengt een zestal kinderen die pesten, meelopers, stille getuigen en 'behulpzame leerlingen' bij elkaar. Hij/zij vertegenwoordigt zelf het kind dat gepest wordt.

**Stap 3:** In een gesprek met deze groep legt de leerkracht uit wie zich slecht voelt in de klas en waarom dit zo is. Zijn/haar ellendige gevoel wordt concreet met het werkstukje, verslag uit stap 1.

Details, feiten, beschuldigingen komen NIET aan bod.

**Stap 4:** De leerkracht benadrukt dat er geen straffen volgen. De groep is enkel bij elkaar om het probleem op te lossen. Zij zijn samen verantwoordelijk voor een beter gevoel bij het kind dat gepest wordt.

**Stap 5:** De groep formuleert voorstellen: iedereen doet dat in de ik-vorm. "Ik zal niets doen, ik zal hem/haar met rust laten" is ook een waardevol voorstel. Geen enkel idee komt van de leerkracht.

**Stap 6:** De groep voert in de volgende week de voorstellen uit.

**Stap 7:** Na een week spreekt de leraar opnieuw met elk kind, maar nu apart. Het kind dat gepest wordt komt eerst en vertelt hoe de week verlopen is. Als het pesten niet gestopt is, wordt een nieuwe groepsbijeenkomst gepland. Eventueel met een andere samenstelling.

Indien nodig vullen we de 'No blame' aanpak ook in de lagere school verder aan met gepaste groepsbevorderende activiteiten in samenwerking met het CLB.